

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ

Έτος Πρώτον. — Αριθμός Φύλλου 40 — Ίδιοκτητής — ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Σ. ΝΤΑΗΣ — Διευθυντής — Τιμή Φύλλου Δραχμή 1

ΚΥΡΙΑΚΗ
22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1959

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Δήμων, Ένσεων, Τραπεζών 300
Κοινοτήτων Έπαγ. Όργαν. 200
Ίδιωτων Έσωτερικ. Έτησία 50
Έξάμηνος 30
Έξωτερικ. Έτησία δολάρια 12

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

ΓΥΜΝΑΣΙΑΚΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΦΙΛΙΑΤΩΝ

Του κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΣΙΩΝΗ, προέδρου
Φιλεκπαιδευτικού Συλλόγου Φιλιατών

Έπιτακτική πρόβαλε μεταπολεμικά η ανάγκη της ίδρύσεως στην πρωτεύουσα της άκριτικής επαρχίας Φιλιατών ενός σχολείου Μέσης Παιδείας. Λόγοι έθνικοί, κοινωνικοί και απαιτήσεις της σημερινής εποχής το επέβαλαν. Ζούμε σε μιαν εποχή που σε δραχμό χρονικό διάστημα έχουν γίνει τόσες και τόσες συνταρακτικές μεταβολές επάνω στον πλανήτη μας σε όλα τα πεδία της ανθρώπινης δραστηριότητας. Σε μιαν εποχή, που όλα συνεπιδρούν με τόσο γοργό ρυθμό, που η ανθρώπινη σκέψη και ευαισθησία αδυνατεί να τον παρακολουθήσει. Στην εποχή μας λοιπόν αυτή το άπολυτο του Δημοτικού σχολείου έπαψε να είναι εφόδιο ισχυρό για τον αγώνα της ζωής και το άπολυτο του Γυμνασίου μόλις ανήκει στην πόρτα για την είσοδο των νέων στον αγώνα αυτόν της ζωής και για την κατανόηση της μελλοντικής ρυθμίδας της τεχνητής εξέλιξης.

Την ανάγκη και το λαϊκό έρωθό για τη σύσταση σ' ο Φιλιατών παρορμήματος Γυμνασίου διέγνωσε και την έπισκεψή του τον Οκτώβριο του 1953 ο τότε ύπουργος Παιδείας και τώρα Διευθυντής κ. Κ. Καλλίας. Κ. έδωσε την υπόσχεση και το λόγο του πως θα το ίδρύσει. Και έληξε το λόγο του. Έτσι από το Δεκέμβριο του 1953 λειτουργεί στην πόλη μας Παράρτημα Γυμνασίου με τους όρους και τις προϋποθέσεις που λειτουργούν όλα τα Γυμνασιακά Παρτήματα της χώρας. Το κράτος δηλ. υποδέχεται προσωρινά με απώστευση ένα μόνο καθηγητή, που αλλοιβάει και τη διδασκαλία του παρορτήματος και οι άλλοι καθηγητές προσλαμβάνονται με σύμβαση και πληρώνονται από τους γονείς και κηδεμόνες των μαθητών.

Η σύσταση Γυμνασιακού Παρτήματος στο Φιλιάτι έζησε τις άγες για Γυμνασιακή μόρφωση είκοσι χιλιάδων άγροτικών και άκριτικών πληθυσμού της επαρχίας. Μπροστά από την ίδρυση του έλάχιστοι μόνο νέοι, οι ευπρόσδεκτοι, συνέχισαν Γυμνασιακές σπουδές στα Γυμνάσια της Παρορμίας και Ήγεμονίτσας. Είναι άλλθως πως με έπιφύλαξη και έλλειψη έμπιστοσύνης για την έπιβώσή του είδε στα τρία πρώτα σχολικά έτη ο πληθυσμός της επαρχίας το Γυμνασιακό μας Παράρτημα. Γι' αυτό και συνέχισαν να στέλλουν τα παιδιά τους όσοι είχαν τα μέσα σε άλλα Γυμνάσια και ιδίως στα δύο

(Συνέχεια σ. 6 επόμενο)

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΑ

ΤΟ ΦΕΡΡΥ-ΜΠΟΤ

Είς το προηγούμενο φύλλον μας και εν κυρίω άρθρω ήσυχώθημεν με την προσέγγισιν του Φέρρυ - Μπότ αντιπαθόντες εις την διαίρεσιν των ήμερών προσεγγισέως του. Ήδη ως μās πληροφόρησεν οί βουλευτά κ.κ. Α. Αθανασίου και Αθανασίου το Φέρρυ-Μπότ θα προσεγγίσει εις Πάτρας δύο μόνον ήμέρας της έβδομης ήμερας και τας δύο αυτάς ήμέρας θα προσοριμίζεται και εις τον λιμένα μας τόσοον κατά την αναχώρησιν όσον και κατά την έπιστροφήν εκ Πατρών. Ή εν λόγω προσέγγισις του φέρρυ - μπότ και εις τας Πάτρας άπεφασθή ύπως γίνεται δοκιμαστικώς επί εν έτος όποτε εκ της προετοιμίας του ταξιδιωτικού κοινού θα καταδειχθή εάν είναι συμφέρουσα ή διαδοχή αυτή ή όχι. Κατόπιν της διατάξεως αυτής την όποιαν δεν είχον εν ύψιν μας όταν εγράφομεν σχετικώς εις το προηγούμενο φύλλον

μας νομίζομεν ότι δεν βλέπονται τα συμφέροντά μας καθόσον και τα δύο ήμέρας που θα προσεγγίσει εις Πάτρας θα προσοριμίζεται και εις τον λιμένα μας. Άλλωστε ή προσέγγισις αυτή εις Πάτρας είναι δοκιμαστική. Έπ' ευκαιρία όμως θα ήθέλαμεν να τονίσωμεν ότι αί έργασίαι της ανακαίνσεως και δομολογίας της έθνικής οδού Ήγεμονίτσας - Ίωαννίνων έμνύνουν άνησυχίας ως προς τον γοργόν ρυθμόν με τον όποιον θα έπρεπε να εκτελεσθούν. Δι' αυτό φρονούμεν ότι άνεξαρτήτως προς την άπόφασιν που έλήφθη σχετικώς με το Φέρρυ-Μπότ θα πρέπει να έπισπεφθούν αί έργασίαι της οδού Ήγεμονίτσας - Ίωαννίνων ώστε ή περάτωσίς της να συμπέσει με την έναρξιν των δομολογιών του Φέρρυ - Μπότ.

Η ΤΑΧΕΙΑ ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ

Δικαιολογημένα διατυπώνονται παράπονα εκ μέρους του κοινού όσον άφορά την έργασιαν και έντός των νομίμων προθεσμιών εκτέλεσιν των παρ' των διαφόρων έργοφόρων αναλαμβανόμενων έργων.

Συγκεκριμένως μās κατηγορήθη ότι ή έργασία του Νοσοκομείου Φιλιατών την όποιαν έχει αναλάβει ο εργολάβος κ. Καλογεράκης παρουσιάζει βραδύτητα ενήρησιν και ή λειτουργία του Νοσοκομείου δυσχεραίνεται μεγάλως. Όσαύτως το έργο της οδού παρ' την είσοδον της πόλεως Φιλιατών το όποιον έχει αναλάβη από τον ίδιον εργολάβον και το όποιον εν ύψιν θα έπρεπε να είχε περατωθή έντός διμήνου άφ' ής έτακτοποιήθη

δη δαπάναις του Δήμου ή διαφορά με το παρόντος ιδιοκτήτας έξακολουθεί να παραμένει ήμικελές. Κατόπιν των συγκεκριμένων τούτων περιπτώσεων των όποιων ή καθυστέρησις δεν δικαιολογείται, νομίζομεν ότι θα πρέπει να γίνουν εις μέρος των άρμοσίων αί δέουσαι συστάσεις και παρατηρήσεις εις τους άδιαφορούντας εργολάβους, ώστε να συμμορφωνώνται με τους όρους των συμφωνιών, διότι εκ των παρατηρούμενων καθυστερήσεων εκτέλεσεως των αναλαμβανόμενων παρ' αυτών έργων, επέρχονται πολλές και ζημιαί τας όποιάς δεν είναι διατεθειμένοι να ύφίστανται αί ενδιαφερόμενοι και το κοινόν.

ΤΟ ΓΕΩΤΡΥΠΑΝΟΝ

Θέτομεν ύπ' ύψιν του κ. Νομαρχίου ότι το γεωτρύπανον το όποιον αγοράζεται ήδη εις Πάτρας, πρέπει να παραμείνη εις τον τόπον μονίμως δι' έργασίας γεωτρήσεων, έπιπροσθέτως δέ να κληθή ειδικώς γεωλόγος διά την έρευναν εις όλόκληρον τον Νομόν προς ανακάλυψιν νερού.

Έπ' ευκαιρία τονίζομεν και την ανάγκην της χρηματοδοτήσεως των μελετηθέντων κατά το παρελθόν γεωτρήσεων, ώστε να μη ύπάρξη πρόσκομμα εις την συνεχή έργασίαν του γεωτρύπανου.

ΤΟ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΟΝ ΡΑΓΙΟΥ

Την 13ην Νοεμβρίου άφίχθησαν εις την πόλιν μας οί κ.κ. CHARLES RIER θεομάς φιλέλληνας άφίχθεις εις την Ελλάδα τον συγγραφέα του «Γραμματικής της Έλληνικής Γλώσσης» την όποιαν συνέγραψε εν συνεργασία με τον κ. Μοσχόδη, Ροδόθεν Γραμματιστήν άντιπρόεδρον του Μαθητικού Συμβουλίου του Κολλεγίου και Σωτήρη Σ. Παπαδόπουλόν πρόεδρον του Μ.Σ.Κ.Α.

Οί άνωτέρω εκπρόσωποι του Κολλεγίου ήλθον ενάμιθα διά να έλθουν εις έπαφήν με τους άσολογους διά την δαπάνην του Κολλεγίου άνεγέρουσιν ενός διδακτηρίου εις τον Νομόν μας. Έπεσκέψθησαν τον Έπίσκοπον ήγ. Λεοντίου Σχολείων παρ' τον όποιον και έπανελήφθη πρότασίς του περί άνεγέρσεως του άνωτέρω διδακτηρίου εις την στερομένην

λα έπανεισχυρίζονται διά να έπανακατασκευασθών. Θα ήτο δέ εύχρημα να υιοθετηθούν άπόψεις αίνετες άντιπροσώπωνται εις τας ύγιείς άρχας άσκήσεως της άγροτικής πίστεως ό,τι ούτως θα έδημιουργείτο καλός σίτος άκοισα τους συνεχείς παραγωγούς και ταυτοχρόνως έπιδρώσα δυσμενώς εις την όλην οικονομίαν της χώρας.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚ. ΚΑΡΔΑΚΗΣ

Το πρόγραμμα έπαρχιακής οδοποιίας 1960

ΠΩΣ ΚΑΤΕΝΕΜΗΘΗ Η ΠΙΣΤΩΣΙΣ 12 ΕΚ.

Δι' άποφάσεως του Δ.Σ. του Νομοταμείου Θεσσατίας ένεκρίθη το πρόγραμμα έπαρχιακής οδοποιίας του Νομού διά τ' έτος 1960. Είς το πρόγραμμα 1960 συμπεριλαμβάνεται και τ' όσον του εκ 10 εκατομ. δανείου από τ' Ταχυδ. Ταμειντήριον, τούτο δέ κατενμήθη ως κάτωθι:

1)	Διά την οδόν Ήγεμονίτσας — Μαργαριτίου	2.800.000
2)	» » » — Πλάτανα	500.000
3)	» » » Φιλιατών — Άγιον Πάντων	2.800.000
4)	» » » Παρορμίας — Κερασιές	1.000.000
5)	» » » Κερασιών — Γέφυρα Βροσύνης	150.000
6)	» » » Μενιδίου — Μενιδίου	600.000
7)	» » » Παρορμίας — Μαζαρά — Πέριχ	1.000.000
8)	» » » — Άγίας Κυριακής	1.000.000
9)	» » » — Καρδουναρά — Μόρφη	600.000
10)	» » » Γλυκίης προς Τσαγγαρά	1.400.000
11)	» » » Πέριχ προς Πάργαν	150.000

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΑΝΑΠΑΥΣΙΣ

Ήταν ένας πλούσιος. Είχε πετύχει στη δουλειά του και ά πέκτησε μεγάλη περιουσία. Ο Χριστός δεν όρθε τίποτε το κατακριτέο σ' αυτό. Δεν είναι άμάρτια να είναι κανείς πλούσιος, μάλιστα δ.αν φθάνη εκεί με μέσα θεμιτά.

Παρ' όλα τα πλούτη του όγαι σκήμων αυτός άνεγνώρισε μία βασική του ανάγκη. Ήταν ή άνάγκη γι' άνάπαυσιν πού όλοι μας έχουμε ανάγκη, πτωχοί και πλούσιοι. Νά, τί είπε ο πλούσιος: «Ψυχή, έχεις πολλά αγαθά, κείμενα εις έτη πολλά: άναπαύσου, φάγε, πίε, εύφραίνου» (Λουκ. ιβ' 19).

Και ο Χριστός άνεγνώρισε τη βασική αυτή ανάγκη του άνθρώπου, λέγοντας: «Δεύτε προς με πάντες οί κοπιώντες και πεφορτισμένοι, κάγω άναπαύσασθε» (Ματθ. ια' 28). Άρατε τόν ζυγόν μου έφ' ύμās και μάθετε ότι έμou ότι πρὸς εμὶ και ταπεινός τη καρδία και εύρήσετε άνάπαυσιν τας ψυχάς ύμῶν» (Ματθ. ια' 28—29).

Μπροστά μας έχουμε δύο τρόπους για την άπόκτησιν της άναπαύσεως, τον τρόπον του άφρονος πλουσίου τον όποιον έπιδόκουν οι περισσότεροι τών άθρώπων, και τον τρόπον του Χριστού διά του όποιου και μόνον εύρίσκεται πραγματική ψυχική άνάπαυσιν.

Άς δούμε τόν πλούσιο μέσα στην άσκήσιν της άναπαύσεως. Ήταν άνθρωπος της πρόσδου και της έπιτυχίας. Ήσυχόλειτο στη γεωργία πού ήταν ή

κυριώτερη άπασχόλησίς του και ρό έκείνου. Τόσο πολύ περίσσειαν άν' άγαθά του πού άπεφάσισε να κτίση, κι' άλλες άποθήκες. Έφθασε στο σημείο πού δεν ήταν πια ανάγκη γι' αυτόν να δουλεύη. Τώρα μπορούσε να ξεκουρασθή. Ο Θεός δεν τον έ κάλεσε τρελλό γιατί άπεφάσισε να ξεκουρασθή από τους κόπους του και ν' άπολαύη τούς καρπούς των. Ύπηρεχαν άλλοι λόγοι, για τους όποιους ο Χριστός τον έκάλεσε τρελλό.

Ήταν τρελλός γιατί την άνάπαυσιν της ψυχής του την ζήτησε εκεί πού δεν μπορεί να βρεθή. Νά, τί είπε: «Ψυχή, έχεις πολλά αγαθά, κείμενα εις έτη πολλά: άναπαύσου, φάγε, πίε, εύφραίνου» (Λουκ. ιβ' 19). Μά ή ψυχή ούτε τρώγει, ούτε πίνει. Κανείς δεν θα τον έπαυσει για τρελλό άν έλεγε, «σώμα μου, στομάχι μου, τρώγε, πίνε». Η ψυχή δεν άναπαύεται, ούτε ικανοποιείται με φαγητά και ποτά. Έσχασε, φαίνεται, όπως και τόσοι άλλοι, ότι ή τροφή της ψυχής είναι πνευματική και όχι ύλική.

Η λίγα, ή πολλά έχεις, άν τα κρατάς μόνο για τόν έαυτό σου, είσαι άξιόλυπτος. Περίσσεια είχε ο έπιτυχής γαιοκτήμων, κι' άντι να τα χρησιμοποιήση γι' άνάπαυσιν πού τόσο άφθονούσε γύρω του, θέλει να κτίση και νούργιες άποθήκες. Μία μέρα ρώτησαν τον πλουσιώτερον άνθρωπο του κόσμου άν ήταν εύτυχής. Άφού είσθε ο πλουσιώτερος, είσθε και ο εύτυχέστερος». Έέρετε, ποιά ήταν ή άπάντησίς του; «Ποιάς, εγώ εύτυχής;» Ούτε καν ήξευρε, την εύτυχία. Φίλαυτος κι' εύτυχής δεν μπορεί να συνυπάρξη. Ο πλούσιος της παραβολής ήταν τρελλός γιατί ήταν φίλαυτος, και σαν τέτοιος δεν ήταν δυνατόν να γνωρίση άνάπαυσιν ψυχική. Άφισε την ψυχή σου να πετάξη από τας σείας όρια τού έαυτού σου. Κάμε κάποιον άλλον εύτυχή, άάπαυσε κάποιον πενικρόμενο και αυτός τως θα όρθε την άνάπαυσιν κι' εύτυχία.

Ήταν πραγματικά τρελλός ο πλούσιος γαιοκτήμων, γιατί έέλεβε τα πρόσκαιρα γι' αίώνια. Ψυχή, έχεις πολλά αγαθά κείμενα εις έτη πολλά. Και πώς το ήξευρε ότι θα ζούσε χράνια πολλά, για να τ' άπολαύση; Μήπως έεύρει κανείς από έμάς πόσο θα κρατήση το νήμα της ζωής του; Πού να φαντασθή ο τρελλός πλούσιος ότι την ύλική εκείνη θά τ' άποχωρίζονταν όλα; Ίσως δεν ήθελε καθόλου να σκεφθή τόν θάνατον.

Άλλά, πού, έπί τέλους, θα μπορούμε να δούμε την άνάπαυσιν της ψυχής μας; Νά, ή πρόσκλησις του Χριστού: «Δεύτε προς με πάντες οί κοπιώντες και πεφορτισμένοι, κάγω άναπαύσασθε» (Ματθ. ια' 28). Κανείς άνθρωπος δεν τόλμησε ποτέ να κάμη μία τέτοια δήλωσι. Για να την κάμη θα έπρεπε να είναι φαντασι

Η ΑΤΕ ΔΙΑ ΤΩΝ ΤΡΟΠΩΝ ΠΙΣΤΟΔΟΤΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΛΗΓΕΝΤΩΝ

Άπάντησις εις διαμαρτυρίαν Γ. Π. Συναίου Ποταμιός

Κύριε Διευθυντά, εις άπάντησιν της δημοσευθείσεως εις τ' όπ' άρ. 304 9) 11) 59 φύλλον της έφημερίδας σας έπιστολής του Γ. Π. Συναίου Ποταμιός μη χορήγησιν εις όφελές μας έπί πιστώσει λαοματών έχομεν την τιμήν να παράσχωμεν ύμιν τας κάτωθι πληροφορίες:

Άπεκλείσθησαν της δια λυπασμάτων ένισχύσεως προς καλόν έργον πρώτων δημ. ρ. ακών παραγωγοί μέλη του άνωτέρω Συνόμου έπειδή άν και άποδο δειγμένως ήδύναντο να τακτοποιήσουν έστω και μερικώς τας δάνειά των εν τούτοις δεν έπρεξαν αυτό.

Με αξύ των μη έξοφλησάντων τας όφειλάς των την πρώτην θέσιν κατέχουν οί ύπογράμμιστοι θρόνου περί δηθεν στολήν πρόεδρος και αντιπρό-

εδρος του εν λόγω Συνόμου. Τά ποσά ζημιών εκ πλημύρας εις τούς όρουζώνας, κυρίως και βασικής καλλιέργειας, της περιοχής Ποταμιός κυμαίνονται εις 30% περίπου κατά της δνεργηθείσαν έξακρίθωσιν υπό των ύπηρεσιών της Διευθύνσεως Γεωργίας της Τραπεζής και της Ένώσεως Γ. Συνόμων και δεν άνταποκρίνεται προς τούς παρεχομένους υπό του Συνόμου άρ. 304 9).

Τό ύπ' ύμιν μας συνέστησε εις τούς παραγωγούς να καταβάλουν έναντι των όφειλομένων τας δάνεια από τούς παρ' αργαγούς εκείνους οί όποιοι παραγοί οπό. ούν εισδοχάματα και δύνανται να πληρώσουν τας όφειλάς των, εν ώ οί μη δυνάμενοι να τας έξοφλήσουν λόγω έσομηνών, άφορίας ή άσχημά των όχι μόνον δεν πείζονται άλ-

λέφουν έστω και τόν μερικόν δακονομισμόν των δανείων των.

Πρέπει δέ να σημειώθ' ότι οί παραπονούμενοι όχι μόνον δεν κατέβαλον έναντι των όρουζοκαλλιεργητικών των δανείων άλλ' ούτε και τας ληξ. πρόσθετα δάνεια χορηγηθέντα επί πρωίμων (λ. πάσματα, σπόρους, μετρητά) παρελθούσης καλλιέργειας περιόδου έτακτοποίησαν και δ' α' τας όποια ούδεις λόγος ζημίας προβάλλεται.

Η Άγορτική Τράπεζα είναι γνωστόν δ'ι ζητεί να έπιστρέψωται τας δάνεια από τούς παρ' αργαγούς εκείνους οί όποιοι παραγοί οπό. ούν εισδοχάματα και δύνανται να πληρώσουν τας όφειλάς των, εν ώ οί μη δυνάμενοι να τας έξοφλήσουν λόγω έσομηνών, άφορίας ή άσχημά των όχι μόνον δεν πείζονται άλ-

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΝΟΜΙΚΟΥ

Αριθ. Πρωτ. 2651

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ
ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣΟ Νομομηχανικός Θεσπρωτίας
Διακηρύττει ότι:

Την 24ην Νοεμβρίου 1959 ήμεραν Τρίτην καί ὥραν 12ην μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς γραφείοις ἡμῶν μεθοδικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐνοφραγιστῶν προσφορῶν δι' ἐκπτώσεως ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν (%) εἰς ἀκεραίας μονάδας, ἄνευ ὀρίου ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν κατασκευῆς τσιμεντοκυβωκίου Κοινότητος Ζερβοχωρίου, προϋπολογισμοῦ δρχ. 35.000.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν εἰσὶν δεκτοὶ ἐργολάβοι Διμ. Ἔργων Α' τάξεως καὶ ἄνω δι' ἔργα ὁδοποιίας, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τούτων ἐμπειροτέχνηται ἐκ τῶν μᾶλλον δοκιμῶν.

Ἐγγυήσις συμμετοχῆς ὀρίζεται εἰς 5% ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς προσφοράς. Τὰ σχετικὰ τῆς μελέτης εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν καὶ δύνανται οἱ βουλομένοι νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν καθ' ἑκάστην.

Ἐν Ἑομενίτῃ τῇ 13. 11. 1959.

Ο Νομομηχανικός Θεσπρωτίας

Γ. ΚΙΝΔΥΝΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΝΟΜΙΚΟΥ

Αριθ. Πρωτ. 2713

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ
ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣΟ Νομομηχανικός Θεσπρωτίας
Διακηρύττει ότι:

Την 23ην Νοεμβρίου 1959 ήμεραν Δευτέραν καί ὥραν 12ην μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν μεθοδικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐνοφραγιστῶν προσφορῶν δι' ἐκπτώσεως ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν (%) εἰς ἀκεραίας μονάδας, ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατωθι ἐργασιῶν:

1) Διοικητῆριον Ἑομενίτσης συμπλήρωσις ἐργασιῶν πρῶτ. 90.000 δρχ.

2) Διοικητῆριον Παραμυθίας Ἑργασίαι συντηρήσεως πρῶτ. 15.000 δρχ.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν εἰσὶν δεκτοὶ Ἑργολάβοι Διμ. Ἔργων Α' τάξεως καὶ ἄνω δι' ἔργα οἰκοδομικά.

Ἐγγυήσις συμμετοχῆς ὀρίζεται εἰς 5% ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς προσφοράς. Τὰ σχετικὰ τῶν μελετῶν εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν καὶ δύνανται οἱ βουλομένοι νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν καθ' ἑκάστην.

Ἐν Ἑομενίτῃ τῇ 13. 11. 1959.

Ο Νομομηχανικός Θεσπρωτίας

Γ. ΚΙΝΔΥΝΗΣ

Διαφημιζέσθε διὰ τοῦ «Θεσπρωτικοῦ Ἀγῶνος» πού φθάνει καὶ στὸ παραμικρότερο χωριό.

ὀπληκτος. Κάθε ἄλλο ὅμως παρὰ φαντασιοληκτικὸς ἦταν ὁ Χριστός. Ἦταν Θεὸς παντοδύναμος, ὁ Δημιουργὸς τῶν ψυχῶν μας καὶ συνεπῶς ὁ μόνος ἱκανὸς νὰ τὴν ἀναπαύσῃ. «Ὁ ἐρχόμενος πρὸς με ἐν μὴ πεινῶσα καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ δψήσῃ πώποτε» (Ἰωάν. στ' 35). Τὴν ψυχικὴ αὐτὴ ἀνάπαυσιν τὴν δρῆκαν ὅλοι ὅσοι ἤλθαν σ' Αὐτόν. Κανέναν δὲν ἀπογοήτευσεν.

Πῶς μποροῦμε νὰ ἐλθουμε στὸν Χριστό; Πιστεύοντες εἰς τὸ ἔργον ποὺ ἔκαμε γὰρ μᾶς εἰπὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ Γολγοθᾶ. Τὴν ψυχικὴ μὴ ἀνάπαυσιν καὶ γαλήνη τὴν χάσαμε χάρις σ' τὴν παρακοὴ καὶ πῦρ τοῦ Ἀδάμ. Τὴν βρίσκουμε μόνον διὰ τῆς θυσίας τοῦ δευτέρου Ἀδάμ, τοῦ Χριστοῦ, ἀποδεχόμενοι τὴν θυσίαν Του αὐτῇ. «Ὡστε γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιήσονται». (Α' Κορ. ιε' 22). Πάντες οἱ πιστεύοντες, βέβαια. Ἀραγε, συμπεριλαμβάνασαι μεταξὺ τῶν. Μόνον τότε θὰ βρῇς τὴν ποδομένη ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς σου.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΓΙΑΤΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΝΟΜΙΚΟΥ

Αριθ. Πρωτ. 2714

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ
ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣΟ Νομομηχανικός Θεσπρωτίας
Διακηρύττει ότι:

Την 23ην Νοεμβρίου 1959 ήμεραν Δευτέραν καί ὥραν 12 μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς γραφείοις ἡμῶν μεθοδικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐνοφραγιστῶν προσφορῶν δι' ἐκπτώσεως ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν (%) εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν διαρρυθμίσσεως χώρου πρὸς κατασκευὴν φυλακείου Ταμεῖου Παραμυθίας προϋπολογισμοῦ 4.000 δρχ.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν εἰσὶν δεκτοὶ ἐργολάβοι Α' τάξεως καὶ ἄνω δι' ἔργα οἰκοδομικά, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τούτων ἐμπειροτέχνηται ἐκ τῶν μᾶλλον δοκιμῶν.

Ἐγγυήσις συμμετοχῆς ὀρίζεται εἰς 5% τοῦ συνόλου τῆς προσφοράς. Τὰ σχετικὰ τῆς μελέτης εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν καὶ δύνανται οἱ βουλομένοι νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν καθ' ἑκάστην.

Ἐν Ἑομενίτῃ τῇ 13. 11. 1959.

Ο Νομομηχανικός Θεσπρωτίας

Γ. ΚΙΝΔΥΝΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΝΟΜΙΚΟΥ

Αριθ. Πρωτ. 2716

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ
ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣΟ Νομομηχανικός Θεσπρωτίας
Διακηρύττει ότι:

Τὴν 23ην Νοεμβρίου 1959 ήμεραν Δευτέραν καί ὥραν 12 μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν μεθοδικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐνοφραγιστῶν προσφορῶν δι' ἐκπτώσεως ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν (%) εἰς ἀκεραίας μονάδας, ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατωθι ἐργασιῶν:

1) Διοικητῆριον Ἑομενίτσης συμπλήρωσις ἐργασιῶν πρῶτ. 90.000 δρχ.

2) Διοικητῆριον Παραμυθίας Ἑργασίαι συντηρήσεως πρῶτ. 15.000 δρχ.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν εἰσὶν δεκτοὶ Ἑργολάβοι Διμ. Ἔργων Α' τάξεως καὶ ἄνω δι' ἔργα οἰκοδομικά.

Ἐγγυήσις συμμετοχῆς ὀρίζεται εἰς 5% ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς προσφοράς. Τὰ σχετικὰ τῶν μελετῶν εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν καὶ δύνανται οἱ βουλομένοι νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν καθ' ἑκάστην.

Ἐν Ἑομενίτῃ τῇ 13. 11. 1959.

Ο Νομομηχανικός Θεσπρωτίας

Γ. ΚΙΝΔΥΝΗΣ

Διαφημιζέσθε διὰ τοῦ «Θεσπρωτικοῦ Ἀγῶνος» πού φθάνει καὶ στὸ παραμικρότερο χωριό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΝΟΜΙΚΟΥ

Αριθ. Πρωτ. 2718

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ
ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Τὴν 27ην Νοεμβρίου 1959 ήμεραν Τρίτην καί ὥραν 10—11 π.μ. διενεργηθήσεται μεθοδικὸς διαγωνισμὸς ἐν Παραμυθίᾳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 13 ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε. πρὸς ἀνάδειξιν χορηγητῶν οἰκον. ἔτους 1960 τῶν κατωθι ἐργασιῶν:

1) Ἀνάδειξις χορηγητῶν διὰ τὴν προμήθειαν ἄρτου.

2) Διὰ ἀρτοποιεῖν ἄρτου ἐκ τοῦ ἀλεσμένου ΚΑΡΕ.

3) Διὰ τὴν προμήθειαν κρέατος τοῦ ἀλεσμένου.

4) » » » » εἰδῶν παντοποιεῖων.

5) » » » » λαχανικῶν.

6) » » » » ἀπορριμμάτων.

7) » » » » ὀλικῶν ἐργασιῶν.

8) » » » » κανοξέλων.

9) » » » » γάλακτος καὶ γαλακτοφ. καὶ γαλακτοφ. καὶ γαλακτοφ.

10) » » » » γαλακτοφ. καὶ γαλακτοφ.

11) » » » » γαλακτοφ. καὶ γαλακτοφ.

12) » » » » γαλακτοφ. καὶ γαλακτοφ.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ ΜΑΣ
ΕΝΑΝΤΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΠΡΟΔΡΟΜΙΟΥ

Εἰς ἀπάντησιν τῆς εἰς τὴν προηγούμενην φύλλον δημοσιευθείσης ἐπιστολῆς τοῦ δικηγόρου κ. Χρ. Σταυροπούλου ἐν σχέσει μετὰ γεγονότων Προδρομίου, μᾶς ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου ἡ ὑπ' ἀριθ. 23776 ἐ.δ. ἀναφορά τοῦ πρὸς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἐξ ἧς καταδεικνύεται ἡ θέσις ἡμῶν ἐπὶ τῇ Νομαρχίᾳ ἐπὶ τῆς διαφοράς Ἑομῆς Μονῆς Παγανίων καὶ Κοινότητος Προδρομίου, θέσις ὁδὴν ἀνταρῶν ἐνίσχυοντα, τὸν σεβασμὸν τῆς δικαστικῆς λειτουργίας ἐπιβάλλοντα καὶ σκοπιμότητην προσωρινῇ λύσει ὑποδεικνύοντα, ἥτις κατὰ Νόμον κυριότητα τῆς Μονῆς προστατεύει καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν κατοικῶν ἐξυπηρετοῦσα μέχρι κανονικῆς διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ οὐθιμίας τῆς διαφοράς ταύτης. Ἡ ὑποβληθεῖσα ἀναφορά τοῦ κ. Νομάρχου ἔχει ὡς κατωτέρω:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Αριθ. Πρωτ. 23.776

«Περὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἑομῆς Μονῆς Παγανίων καὶ Κοινότητος Προδρομίου»

Πρὸς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον κ. Προέδρου Κυβερνήσεως

Α θ ἡ ν α ς

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν, εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ὑπ' ἀριθ. 54236(10) — 10—1959 καὶ 54842(20) — 10 — 1959 Διαταγῶν ἑμῶν, περὶ τῶν ἐν περιλήψει θέματος, ν' ἀναφέρονται τ' ἀκόλουθα:

Ἡ Ἑπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεως Θεσπρωτίας, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2754 ἀποφάσεως τῆς, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθροῦ 7 παρ. 1 τοῦ Ν.Α. 2536(53), προήλθεν εἰς τὴν κατὰ τὴν ἐγκυκλίωσιν ἀποφασιστικῆς Μουσουλμανικῆς ἐκτάσεως, 296,75 στρεμ., κεκλιμένη ἐν τῇ περὶ τῆς Κοινότητος Προδρομίου. Κατὰ τῆς ἀπὸ 7(8)1956, ἀποφάσεως πρὸς τὸ Πρωτοδικεῖον Θεσπρωτίας, ἀνακοίνωσιν τῆς, ἡτῆσαν ν' ἀκυρωθῇ ἐν λόγῳ κατὰ τῆς ἐκτελέσεως γενομένη παρανομίας καὶ ἀνεῖν τὸν νομίμον προϋποθέσεων καὶ διαταχθῇ ἡ ἐπαναφορά τῶν πραγμάτων εἰς τὴν πρὸ τῆς καταλήψεως κατὰ τὴν ἐξουσίαν τῆς ἀποκλειστικῆς αὐτῆς κυριότητος, ἀναγνωρισθείσης καὶ συμβατικῆς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου διὰ τῆς ἀπὸ 18-9-52 συμβάσεως μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, κυρωθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου 18 'Οκτωβρίου 1952 Ν.Α. κ.τ.λ.

Τὸ Πρωτοδικεῖον Θεσπρωτίας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 101/1956 ἀποφάσεως τοῦ καὶ διὰ τῶν ἐν αὐτῇ μνημονευμένων λόγων, ἀνεγνώρισεν τὴν ἀναγκαιότητα Ἑομῆς Μονῆς Παγανίων, ὡς κυρία ἐν τῇ ἐκτάσει (λεμβάδιον) καὶ διέταξεν τὴν ἀποβολὴν τοῦ κατὰ τὴν ἀνακοίνωσιν Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ παντὸς κατέχοντος ταύτην καὶ τὴν ἐν ταύτῃ ἐγκαταστάσαν τῆς ἀνακοινώσεως Ἑομῆς Μονῆς Παγανίων, ἔκτισιν ἢ ἐνέμοντο ἢ ἐκαλλιεργοῦν οἱ κάτοικοι τῆς Κοινότητος Προδρομίου.

Κατὰ τῆς περὶ τὴν ἀποφάσεως, τὸ Ἑλληνικὸν Διόριστον ἤσκησεν ἀνάγκην εἰς τὸν Ἀρειὸν Πάγον ὅπως διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 281/1959 ἀποφάσεως τοῦ (Γ'. Πολιτικὸν Τμήμα), ἀπερρίψῃ ταύτην καὶ οὕτω παρῶν ἀμετάκλητος ἡ ὑπ' ἀριθ. 101/56 ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοδικαίου Θεσπρωτίας, δι' ἧς ἀναγνωρίσθη κυρία τοῦ περὶ οὗ προέκειτο λεμβάδιον ἡ Ἑομῆς Μονῆς Παγανίων.

Ἐν ὅψει τῶν ἀνωτέρω, τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 35164(7)—9—1959 πρὸς ἡμᾶς ἀπευθυνόμενης Διαταγῆς τοῦ, ἐνέτειλεν τὴν ἐκδοσιν ἀποφάσεως ἐφ' ὅσον δὲν εἶχεν δημοσιευθῇ πραγματικὴ κατὰστασις διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως ἀκτῆς.

11) » » » κασιτέρωσιν μαγειρ. σκευῶν.

12) » » » ἰχθυῶν.

Οἱ ὅροι εἰσὶν κατατεθειμένοι ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Σχολῆς ἔνθα οἱ βουλομένοι δύνανται νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν καθ' ἑκάστην.

Ἐν Παραμυθίᾳ τῇ 5-11-59

Ο Προέδρος

δ Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γερομερίου

ΤΙΤΟΣ

ΤΙΤΟΣ

μόνον, ἀποδοσὶν ταύτης εἰς τὴν Ἑομῆς Μονῆς Παγανίων εἰς τὴν κατὰ κυριότητα ἀνήκει ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκδόσεως ἢ μὴ σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἑπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως Θεσπρωτίας ἥτις ὅλος τυπικὸν χαρακτῆρα εἶχε, κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας, τὴν διατάσσουσιν τὴν ὁμοίαν ἀπόδοσιν.

Ὅθεν, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 21086(18)-9-1959 ἀποφάσεως ἡμῶν, ἀπεδόθη ἡ ἐν λόγῳ ἐκτάσις (λεμβάδιον) εἰς τὴν Ἑομῆς Μονῆς Παγανίων, ἥτις καὶ προήλθεν εἰς τὰς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν, κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐκτέλεσιν, διὰ μισθώσεως κατὰ τὴν κρίσιν τῆς.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω συνθηκῶν, αἰτίνας προέκυψαν συνεπείᾳ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τοῦ Ἀρειοῦ Πάγου καὶ τῆς προμηθεύσεως Διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας ὅπως παραδοθῇ ἡ νομὴ τοῦ λεμβάδιου τούτου εἰς τὴν Μονῆς Παγανίων οἱ κάτοικοι τῆς Κοινότητος Προδρομίου, στερηθέντες τῆς νομῆς τῆς προκειμένης ἐκτάσεως, ἐξηγγέθησαν καὶ προσέβαλλαν ὁλοκληρικῶς ἐκδηλώσεις ἐν τῇ ἐκτάσει ταύτῃ, ἐμποδίζοντες τοὺς μισθωτὰς τῆς Μονῆς ἀπὸ τοῦ νὰ καλλιεργοῦν τὸ μισθῶν, ἐπὶ ἀπειλῇ βιαιοτήτων ἐκδηλώσεων, στρεφόμενων καὶ κατὰ τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος τῶν μισθωτῶν καὶ τοῦ Ἑομμένου τῆς Μονῆς.

Τούτων περιελθόντων εἰς γνῶσιν ἡμῶν, διετάξαμεν τὸν παρ' ἡμῶν Διευθυντὴ Νομαρχίας, ἵνα μετὰ τοῦ Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς Θεσπρωτίας καὶ τοῦ Διευθυντοῦ Γεωργίας, μεταβαίνοντες ἐπὶ τὸν πρὸς ἀμέσως, κατενόησαν τὰ πνεύματα καὶ δηλώσουν εἰς τοὺς κατοικοῦντες ἐν τῇ ἐκτάσει ταύτῃ, ὅτι μετὰ τὴν ἀποφάσεως τῆς Μονῆς Παγανίων, ὡς κυρία ἐν τῇ ἐκτάσει (λεμβάδιον) καὶ διέταξεν τὴν ἀποβολὴν τοῦ κατὰ τὴν ἀνακοίνωσιν Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ παντὸς κατέχοντος ταύτην καὶ τὴν ἐν ταύτῃ ἐγκαταστάσαν τῆς ἀνακοινώσεως Ἑομῆς Μονῆς Παγανίων, ἔκτισιν ἢ ἐνέμοντο ἢ ἐκαλλιεργοῦν οἱ κάτοικοι τῆς Κοινότητος Προδρομίου.

Κατὰ τῆς ἀπὸ 7(8)1956, ἀποφάσεως πρὸς τὸ Πρωτοδικεῖον Θεσπρωτίας, ἀνακοίνωσιν τῆς, ἡτῆσαν ν' ἀκυρωθῇ ἐν λόγῳ κατὰ τῆς ἐκτελέσεως γενομένη παρανομίας καὶ ἀνεῖν τὸν νομίμον προϋποθέσεων καὶ διαταχθῇ ἡ ἐπαναφορά τῶν πραγμάτων εἰς τὴν πρὸ τῆς καταλήψεως κατὰ τὴν ἐξουσίαν τῆς ἀποκλειστικῆς αὐτῆς κυριότητος, ἀναγνωρισθείσης καὶ συμβατικῆς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου διὰ τῆς ἀπὸ 18-9-52 συμβάσεως μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, κυρωθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου 18 'Οκτωβρίου 1952 Ν.Α. κ.τ.λ.

Τὸ Πρωτοδικεῖον Θεσπρωτίας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 101/1956 ἀποφάσεως τοῦ καὶ διὰ τῶν ἐν αὐτῇ μνημονευμένων λόγων, ἀνεγνώρισεν τὴν ἀναγκαιότητα Ἑομῆς Μονῆς Παγανίων, ὡς κυρία ἐν τῇ ἐκτάσει (λεμβάδιον) καὶ διέταξεν τὴν ἀποβολὴν τοῦ κατὰ τὴν ἀνακοίνωσιν Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ παντὸς κατέχοντος ταύτην καὶ τὴν ἐν ταύτῃ ἐγκαταστάσαν τῆς ἀνακοινώσεως Ἑομῆς Μονῆς Παγανίων, ἔκτισιν ἢ ἐνέμοντο ἢ ἐκαλλιεργοῦν οἱ κάτοικοι τῆς Κοινότητος Προδρομίου.

Κατὰ τῆς περὶ τὴν ἀποφάσεως, τὸ Ἑλληνικὸν Διόριστον ἤσκησεν ἀνάγκην εἰς τὸν Ἀρειὸν Πάγον ὅπως διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 281/1959 ἀποφάσεως τοῦ (Γ'. Πολιτικὸν Τμήμα), ἀπερρίψῃ ταύτην καὶ οὕτω παρῶν ἀμετάκλητος ἡ ὑπ' ἀριθ. 101/56 ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοδικαίου Θεσπρωτίας, δι' ἧς ἀναγνωρίσθη κυρία τοῦ περὶ οὗ προέκειτο λεμβάδιον ἡ Ἑομῆς Μονῆς Παγανίων.

Ἐν ὅψει τῶν ἀνωτέρω, τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 35164(7)—9—1959 πρὸς ἡμᾶς ἀπευθυνόμενης Διαταγῆς τοῦ, ἐνέτειλεν τὴν ἐκδοσιν ἀποφάσεως ἐφ' ὅσον δὲν εἶχεν δημοσιευθῇ πραγματικὴ κατὰστασις διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως ἀκτῆς.

11) » » » κασιτέρωσιν μαγειρ. σκευῶν.

12) » » » ἰχθυῶν.

Οἱ ὅροι εἰσὶν κατατεθειμένοι ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Σχολῆς ἔνθα οἱ βουλομένοι δύνανται νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν καθ' ἑκάστην.

Ἐν Παραμυθίᾳ τῇ 5-11-59

Ο Προέδρος

δ Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γερομερίου

ΤΙΤΟΣ

ΤΙΤΟΣ

ΝΕΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

—Ο βουλευτὴς κ. Ν. Ἀθανασίου ἐπισκέφθη τὸν κ. ὑπουργὸν Γεωργίας καὶ τὸν παρεκάλεσεν ὅπως εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἀποφασισθῇ ἡ συγκέντρωσις τοῦ ἐλαίου νὰ μὴ ἀγνοηθῇ ἡ Θεσπρωτία ὅπως συνέβη μετὰ τὴν συγκέντρωσιν τῆς ὀρυζῆς τελευταίως.

—Τὸ τοπικὸν συμβούλιον αὐτοκινήτων ἀπεφάσισε τὴν χορηγίαν αδειῶν λεωφορείων εἰς τοὺς ἐπαγγελματίους ὁδηγούς Χ. Τάχιν, Ν. Ἀσπιρομήνην καὶ Εὐ. Ἀθανασίου.